

Phalaenopsis stuartiana Rchb.f **Sectie Euphalaenopsis**

Deze plant werd gevonden door Boxal in het jaar 1881 op het eiland Mindanao (Filippijnen), in het noordoostelijk deel in de omgeving van Surigao. Dhr. Boxal verzamelde orchideeën voor de Fa. Stuart Low en Co te Londen, waarheen door hem regelmatig orchideeën werden gezonden. Ph.stuartiana is door F. Reichenbach beschreven in de Gardeners' Chronicle en vernoemd naar Stuart Low.

Verspreiding

Het verspreidingsgebied is het eiland Mindanao, en wel specifiek het noordoostelijk deel; de planten groeien op een hoogte van 1000 m epifytisch op verschillende soorten bomen; de temperatuur in dit gebied loopt 's nachts terug tot 16°-18°C.

Beschrijving

Ph.stuartiana groeit hangend met de wortels tegen de boombast vastgegroeid.

Hij heeft geen schijnknollen of bulben, maar vlezig, grijsgroen gevlekte bladeren, die een lengte kunnen bereiken van 25 tot 30 cm en een breedte van 8 tot 12 cm. De vorm varieert van langwerpig tot breed-lancetvormig; ze ontspruiten uit het hart van de wortelstok, dicht opeen en per groeiseizoen worden 2 nieuwe bladeren gevormd.

De wortels ontstaan aan de voet van de plant, ze zijn plat en zilvergrijs van kleur; zij kunnen zich vertakken en wel 50 cm lang worden.

De bloemtakken verschijnen vanuit de oksels van de overjarige bladeren aan de onderzijde van de plant. Een volwassen plant wil zich wel eens spontaan vegetatief vermeerderen door vanuit de basiswortelstok een 2e nieuwe plant te vormen; ook wil hij wel eens jonge planten aan de uitgebloeide bloemtakken produceren.

De bloeitijd is van februari tot en met april. Hij vormt (soms verscheidene) vertakte bloemstengels die een lengte kunnen bereiken van 100 cm en die soms wel 100 bloemen dragen. De bloemen hebben een doorsnede van 5-7 cm, zijn roomkleurig tot wit en hebben 5 petalen die enigszins naar achteren gebogen zijn. De 2 onderste staan bijna verticaal; de onderste helft van deze petalen is bezet met bruinrode stipjes, dicht opeen gegroepeerd. De lip is geel met roodbruine vlekken, en drielobbig. De middenlob is ankervormig met bruinrode stippeltjes aan het uiteinde; de verhoogde zijlobben zijn aan de buitenzijde wit en aan de binnenzijde geelachtig met roodbruine stippen. De bloembladen zijn lancetvormig, terwijl de 2 horizontale petalen meer neigen naar een ruitvorm. De bloeiduur is 6-8 weken, de bloemen zijn binnen 14 dagen alle tegelijk open.

Cultuur

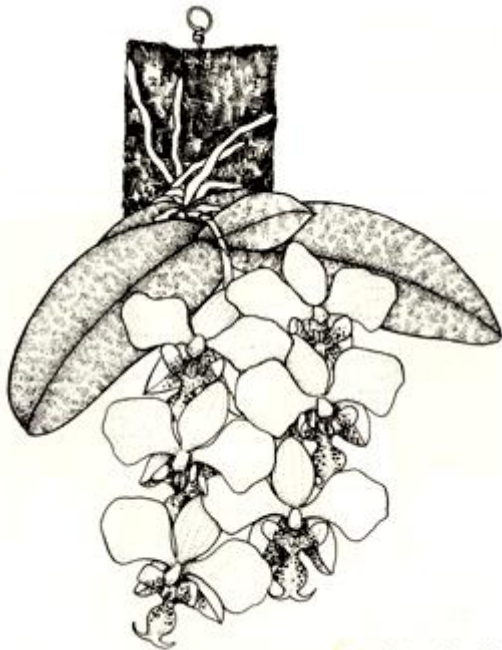
Een plant voor de warme kas, is moeilijk in huis te kweken. In de kas vraagt hij wel de koelste plaats en vrij licht.

Houdt van een hoge luchtvochtigheid en heeft een uitgesproken hekel aan een te grote hoeveelheid water, niet meer dan 1 x per week goed nat maken, de resterende tijd nevelen. Dit alles wel voor 10 uur 's morgens, opdat de planten 's avonds weer opgedroogd zijn, dit ter voorkoming van de gevreesde hartrot (Botrytis) of bladplekziekte (Botrytis squamosa).

U kunt Ph.stuartiana zowel hangend op varenblokken als in een pot kweken. In een pot is het het beste om het volgende mengsel te gebruiken: Firr Bark puur, onder in de pot grove bark, boven afdekken met middelbark. Zorg voor een paar extra gaten in de zijkant van de pot, vooral bij plastic potten.

De minimum nachttemperatuur is in de winter 16°C, overdag verhogen naar 22°C; in de groeitijd mag de temperatuur hoger zijn.

Schermbeweging vooral tegen de zon; ook een constante luchtbeweging is welkom bij deze orchidee.

tekening J. Lodewijk

Bemesting

U kunt de keus maken tussen organische bemesting, zoals visemulsie (1 eetlepel per 4 liter water), of kunstmest voor orchideeën, N.P.K. met sporetoevoegingen. U moet dan wel altijd kunstmest nemen van een gelijke samenstelling b.v. 20-20-20. Voor beide meststoffen geldt maximaal 1 x per maand 1 gram per liter water toedienen als bladvoeding. Wissel organische meststoffen nimmer af met kunstmeststoffen (dit kan catastrofaal zijn voor uw planten); u kiest voor het één of het ander.

J.C. Koelewijn
oktober 1980